

едно размѣнение на свобода мѣжду двамата съпрузи. То не е слабостта която се дава на силата, а силата и слабостта се даватъ единъ другиму подъ закрилата на законътъ на равенството.

Ако най сетнѣ мъжътъ не може да разбере че дължи уважение на жената само за това че тя е жена, нѣка той си помисли за двойната връска, връска свята която го свързва отъ една страна съ майка му, и отъ друга съ майката на дѣцата му. Онзи който прѣдтъзи двѣ картини нѣма да почувствува уважението и длъжността да влѣзжтъ въ сърдцето му, и продължава да хвали удоволствието и прѣльстяванието, той не е чловѣкъ: съ него азъ не разисквамъ. Ако чловѣкъ не може да помисли за майката безъ да почувствува уважение, нѣка той помисли че всяка жена е прѣдзначена да бжде майка, и за това заслужва уважение; но нѣма уважение безъ длъжностъ: така, добръ разбраната идея на майчинството наказва чловѣкътъ да разбере нуждата отъ длъжността и святиѣ нужди на семейството.

Заблѣжително нѣщо! Духътъ на съмнѣнието, който нищо не почита, се спира прѣдъ майчинството. Мислѣж че майчинството е единичкий нравственъ фактъ на чловѣческата душа когото съмнѣнието и иронията не сж закачили. Истина е, че нѣкои като се докоснали до самитѣ начала на семейството, сж измѣнили посрѣдственно идеята на майчинството; но тѣ я сж измѣнили безъ да го кажѣтъ, и азъ не вѣрвамъ че въ нѣкоя книга нѣкой е посмѣлъ да опише съ благоприятни краски майката която оставя дѣцата